

5/2011

RNDr. Marie
Novotná, CSc.

ekonomka

Občasník pro mládež královéhradecké diecéze

hromosvod

„Dělej, co můžeš, a Bůh udělá ostatní.“ Don Bosco

Milí čtenáři občasníku Hromosvod, dostává se vám do rukou předprázdninové číslo, které snad zpestří poslední školní dny a osvěží vás na duchu. Na co se tentokrát můžete těšit?

Duchovní slovo Klárky Novákové s konkrétním doporučením ranního ztišení na 5 minut je velmi praktickou radou nejen do prázdninových dní. Rubrika Informací nabízí širokou škálu pozvánek na různé akce v diecézi, v republice, i mimo ni. Věříme, že s mnohými z vás se setkáme ve Španělsku na Světovém setkání mládeže.

Diecézní setkání ministrantů, Klášterfest, Cetiletí, Emmaus Maria Voce v České republice—o tom všem jsou reportáže, které dorazily do tohoto čísla. S blížícími se prázdninami oslovujeme i další čtenáře: nebojte se a pište, pište, pište do naší redakce, aby se i ostatní čtenáři dozvěděli, co krásného jste prožili. Předem děkujeme!

Otazníky života a odpovědi na otázky tentokrát týkající se Ducha svatého naleznete na str. 10 a dále. V historickém okénku o naší královéhradecké diecézi se pomalu, ale jistě blížíme do současnosti. Mgr. Martin Rechterik nám již představuje 20. století. Ti z vás, kteří se zúčastnili Diecézního setkání mládeže 16. dubna 2011, měli možnost spatřit vikariátní kaplany a zástupce pro mládež naší diecéze. Ten den nebyl prostor pro bližší představování, a tak využíváme rubriky Portréty osobností a představujeme naše zástupce. Více na str. 14 a 15.

A to už je z čísla pět vše. Přejeme požehnané prázdniny! Buďte na sebe (i ostatní) opatrní, nezapomínejte odpočívat, radovat se... a neutopte se nám (v čemkoli!).

-čer-

Obsah pátého čísla:

Slovo redakce.....	2
Duchovní slovo.....	3
Informace.....	4
Reportáže.....	6
Otazníky.....	10
Naše diecéze.....	12
Zástupci vikariátu.....	14

Už dlouho znám jeden úžasný citát z Bible, který mě pokaždé povzbudil a zvedl mě z prachu cesty, takže jsem mohla jít opět dál: „Protože sám prošel zkouškou utrpení, může pomoci těm, na které přicházejí zkoušky.“ (Židům 2,18) Nikdo nemá lepšího pomocníka než my křesťané. Tak proč toho nevyužít?

A jéje! Máme tu zase hektický konec školního roku. To jsem fakt nadšená... No, vážně. Červen by byl tak krásný měsíc, nebýt toho posledního finišu ve škole. Všechny vás chápu, co jste se stresovali s maturitou (k tomu všemu se naši poslanci zbláznili a museli jste podstoupit tu státní) nebo jste se chystali na přijímací zkoušky, či vám bohatě stačilo dohánět známky na vysvědčení. Znáám to. Proto bych vás chtěla potěšit a možná i povzbudit, že na toto všechno nejsme sami. Náš Pán tohle všechno registruje. A věřte, že nám drží palce.

Je to složité, každý týden, den co den být v tom shonu a koloběhu, kdy nemáte na nic čas a už vůbec ne na nějakou modlitbu. Kdybychom se ale na naše problémy podívali Božíma očima, viděli bychom jen sebe jako pachtící se osoby, které jsou zatíženi každodenními starostmi. Možná, že si Pán říká: „Proč se jen ke mně neobráť s prosbou o pomoc? Jak rád bych jim s láskou pomohl.“

Opravdu nemáme ani na chvíli čas? Co kdybychom se každé ráno po probuzení aspoň na 5 minut ztišili, urovnali si v hlavě, co nás dnes čeká a svěřili svá trápení Pánu Bohu? Je to vážně tak těžké?! Neodcházeli bychom pak z domu s lehčím srdcem? Bůh opravdu čeká, až se mu svěříme. On nám chce s našimi kříži pomoci.

Jen jde o to, dát mu je s veškerou důvěrou do rukou a uvědomit si, že na ně nejsme sami. Ať vše dopadne jakkoliv, víme, že náš nebeský tátněk je blízko a má nás nade vše rád, i když se nám třeba nedaří...

Sama dobře znám tu větu: „Promiň, ale nemám čas.“ Kdyby nebylo mého kamaráda, ani bych si neuvědomila, jak je tato věta otravná a bohužel poslední dobou ji každý s oblibou používá. Kamarád mi jednou napsal do e-mailu: (...) „Copak jsme vlastníky času? Nejsme náhodou jen příjemci? Od koho? Od Boha...“ Já na to zůstala koukat a pomalu mi to docházelo. Myslím, že čas je opravdu velice vzácný dar. Je jen na nás, jak s tímto Božím obdarováním naložíme. A to nejen teď, ale i celé prázdniny, kterých se už nejeden z nás nemůže dočkat. Tak nám všem přeji požehnané prázdniny a správně naplněný čas, který jsme dostali od našeho Pána! Není to úžasný?

Klára Nováková

»» Večery mladých

Rychnov nad Kněžnou—17. června 2011, Hradec Králové, Aquapark. Kontakt: Martin Koblása, e-mail: 731 604 739, e-mail: KoblasaMartin@seznam.cz.

Hradec Králové—24.—25. června 2011, Věstary. Kontakt: Anička Hanušová, e-mail: hanusova.anicka@seznam.cz, tel.: 731 604 752.

»» WYD Madrid 2011

30. dubna skončil řádný termín přihlášek na Světové setkání mládeže v Madridu s účastí na předprogramu v diecézi Tarragona. **Do 27. června zůstává možnost přihlásit se přímo do Madridu.** Odjezd autobusem 13. srpna. Předpokládaný návrat 23. srpna. Setkání je určeno mládeži ve věku 16–30 let. Mladší 18-ti let musí mít vyplněnou "kartu mladších". Cena: 4900Kč (doprava autobusem) + 173 € (163 € balíček poutníka + 10€ fond solidarity). Podrobnější a aktuální informace na: <http://madrid2011.signalny.cz/> nebo na oficiálních stránkách k WYD: <http://madrid11.com>. Více informací také na DCM, Velké nám. 32, 500 03 Hradec Králové, e-mail: dcm@diecezehk.cz, tel.: 495 063 421.

»» Peřimovský táborák

V sobotu 25. června se uskuteční další tradiční Peřimovský táborák vikariátu Jilemnice. Od 18:00 hod. jste srdečně zváni na mši svatou do kostela v Mříčné. Mši svatou bude celebrovat spirituál Teologického konviktu P. Jan Linhart. Více informací u Jendy Lukeše: e-mail: jenda.lukes@gmail.com.

»» Summer Job

Od 30. června do 6. července 2011 jsou všichni starší 18-ti let zváni na akci s názvem **Summer Job**. Příležitost nabídnout své síly, v pěti dnech udělat kus práce a při tom něco zažít. Jedná se o pomoc lidem v oblasti, která je víceméně misijní (západní Čechy). Více informací na <http://summerjob.naplno.net>.

»» Duchovní cvičení

Duchovní cvičení pro dívky od 18ti do 30ti let pořádají sestry Boromejky od 9. do 15. července 2011 na Hutisku-Solanci. Téma: Mohu žít bez Boha? Vede: P. Prokop Brož. Kontakt: S.M.Vincenta Kořínková, e-mail: vincenta@boromejky.cz.

»» Léto na Vesmíru

Diecézní centrum života mládeže Vesmír zve mladé lidi na prázdninové pobyty. **Od 24. do 31. července** se můžete zúčastnit **Tanečního týdne**, který je určen pro lidi starší 15-ti let.

Od 24. do 31. srpna vás čeká **Sportovní týden** a závěr prázdnin.

S sebou: spacák, přezůvky, orientační příspěvek 200 Kč/den. Prosíme, hlase se předem: DCŽM Vesmír, Jedlová 266, 517 91 Deštné v Orlických horách, tel.: 494 663 140, e-mail: dczm.vesmir@atlas.cz. V době konání Světového setkání mládeže prosím na Vesmír nejezděte. Celý tým se na vás těší v Madridu.

»» Duchovní cvičení

Duchovní cvičení **pro vysokoškoláky** se uskuteční **od 27. srpna do 1. září 2011** na Velehradě. Vede P. M. Altrichter SJ. Více informací na www.stojanov.cz.

»» Dolancamp

Komunita Blahoslavenství zve mladé lidi od 15ti do 18ti let v termínu **31. července až 7. srpna 2011** na akci s názvem „**Dolancamp**“. Jedná se o setkání mládeže s velmi pestrým programem: přednášky, diskuse, sdílení ve skupinkách, chvály, mše svatá, tvořivé dílny, sportovní aktivity, biblické tance, modlitební večery, táborák atd. S sebou: spacák, karimatku, popř. i stan, sportovní oblečení, bibli, něco na poznámky. Finanční příspěvek: 1400 Kč. Prosíme, hlase se předem! Přihláška a bližší informace na: www.blahoslavenstvi.cz. Uzávěrka přihlášek je 23. července 2011! Kontakt: Komunita Blahoslavenství, e-mail: dolancamp@seznam.cz, telefon: 739 957 450.

»» Duchovní cvičení

Duchovní cvičení na téma: Hledám svoji životní cestu. Mám šanci ji nalézt? Pořádají sestry Boromejky. Termín: **28. srpna–3. září 2011**. Místo: Maria–Hilf ve Zlatých Horách. Vede P. Bernard Slaboch. Určeno pro dívky od 18ti do 30ti let. S sebou: spacák, Bible, breviář (kdo má). Cena dobrovolná. Prosíme, hlase se předem! Kontakt: S.M.Vincenta Kořínková, vincenta@boromejky.cz, tel.: 723 477 525, Palkovická 524, 738 01 Frýdek Místek, www.boromejky.cz.

»» Z Madridu až na Vesmír!

V době podzimních prázdnin se uskuteční setkání poutníku WYD z královéhradecké diecéze na DCŽM Vesmír. **Začátek 28. 10. (večer). Závěr 30. 10. (obědem)**. Aktuální informace později na www.vesmir.signaly.cz. Kontakt: DCŽM Vesmír, tel.: 494 663 140, e-mail: dczm.vesmir@atlas.cz.

Diecézní setkání ministrantů

„Pět, čtyři“, tiše odpočítával malý Pét'a ze třetí lavice, „tři, dva, jedna“, Crrrrrr, ozvalo se a celá třída vyletěla z lavic nedbaje na paní učitelku, která se chtěla ještě rozloučit. Není se však čemu divit, vždyť je pátek a několik kluků se dnes chystá na diecézní setkání ministrantů! Do hodiny sedí parta kluků z farnosti v čele s otcem Antonínem ve vlaku a vyhlíží červenou kostelní věž. Po chvílce se jim opravdu vyskytuje výhled na městečko s krásným červeným kostelem. „Tak proto to je Červený Kostelec...“ napadá Pét'u. Vlak zastavil a na nástupiště se vyhrnuly zástupy chlapců z různých farností naší dieceze, kteří se už nemohli dočkat. Všichni se těší na víkend mezi těmi, kteří každou neděli, i v jiných dnech, stojí u oltáře a slouží Pánu Ježíši. Cestou z nádraží ke škole, kde byli všichni ubytováni se nedá zabloudit, protože po ní jsou rozmístěni organizátoři upřesňující směr.

Když Pét'a se svými kamarády došel ke škole, nestačil se divit, kolik známých tváří tu potkal a chtěl hned vědět, kolik je tu kluků. „To se musíš jít poptat na recepci“, ozval se za ním hlas, „a tam ti i poví, co bude dál.“ Na recepci si Pét'ovu skupinku převzala Danča, holčička z místního společenství mládeže, která bude mít kluky celý víkend na starost, a dovedla je do třídy, ve které se kluci hned zabydleli. Netrvalo to dlouho a mohli se vydat na večeři, aby nasýtli svá hladová břicha výborným rizotem a pak zamířili do Sokolovny, kde je čekalo uvítání v podobě motivační scénky o Tasovi z nedalekého hradu Vízmburk, který se po těžkém zranění ze souboje vydává na kající cestu do Compostely, běhací hra a podvečerní ztišení s modlitbou a čtením evangelia. Po požehnání se všichni vrací do školy a ukládají ke spánku. Tedy, Pét'ova parta nemohla usnout, protože jsme hráli hokej se Slovenskem a oni si zapli rádio a poslouchali, jak hrajeme.

Druhého dne po rozcvičce a snídani nasedla Pét'ova skupinka do autobusu a odjela na Boušín, nedaleké mariánské poutní místo, kde začala jejich dlouhá pouť do Compostelly krátkou katechezí a požehnáním od otce Jendy Uhlíře. Pout' vedla převážně lesem, kde na kluky číhali dokonce i rytíři, přes Boušínskou lávku, a potůčkami, kde ministranti mohli poslat po vodě lodičky s litaniami a modlitbami k Panně Marii. Dále je čekalo drobné občerstvení, zastávka ve Stolínské kapliče a zkuška zručnosti. Po mnohých útrapách přeci jen dorazila Pét'ova skupinka do Compostely, což byl červenokostelecký kostel, kde je uvítal místní pan farář P. Kubant a modlitbou s kluky poděkoval za úspěšně vykonanou pouť.

Potom šli poutníci podepsat velkou dřevěnou mušli pro otce biskupa Jana Vokála a otisknout tlapku na plátno pro otce biskupa Josefa. A pak už šupito presto na oběd. Jěště ted' se Pěťa olizuje, když si vzpomene na výborný přírodní řízek s bramborovou kaší. Po obědě si mohl Pěťa konečně trochu oddychnout, ale taky se pořádně připravit na mši svatou, tzn. obléci se do ministrantského a najít si správné místo v průvodu. Ten byl pro Pěťu neopakovatelným zážitkem, šel skoro vepředu, a když se ohlédl a viděl za sebou takovou řadu bílých a usměvavých andělíčků, byl nadšený. Mše svatá byla krásná, důstojná a dokonce přišla na řadu i Compostelská létající kadidelnice.

Odpoledne bylo ve znamení akčního programu a menších programků, kde si kluci mohli vybrat z nabídky kouzelníkova představení, šermu, koncertu kapely Timotej, rukodělných prací i ukázky šermu. Pěťa si vybral ty rytíře a moc si to tam užil, protože si mohl prohlédnout zbraně a zkusit si i zbroj...

Chvilku na to kluci utíkali na večeri a pak šli se svou vedoucí hledat jakýsi dopis a chvilku debatovat na téma smrt a věčný život. Až zazněly zvony ve hřbitovní kapli, každá skupinka se přesunula na hřbitov, kde se pomodlila za duše v očistci a za všechny zemřelé. „Lehké odpočinutí dej jim ó Pane...“ znělo Pěťovi ještě pár vteřin v uších, když se natahoval pro svíčku, kterou si od paškálu všichni postupně rozsvítili a šli průvodem až do kostela, kde byla adorace. Za živým Kristem v eucharistii klečel pan farář a místo hlavy měl krásnou zlatou monstranci. V tu chvíli bylo Pěťovi naprosto jasné, kdo zastává Krista tady na zemi a zaposlouchal se do melodie adorační písně... Vše skončilo požehnáním a šlo se na kutě...

V neděli ráno se kluci od oltáře vydali do kostela, kde se s nimi měl osobně setkat pan biskup Kajnek. „To je supr,“ pomyslí si Pěťa, „pan biskup, a ted' před mší, tu je jenom pro mě. Opravdu tam byl a povídal, jak se vrátil z Říma, kde nám světili nového pana biskupa Jana... A potom všichni zamířili průvodem na mši svatou do amfiteátru. Pánečku, tam bylo lidí...

Mše utekla jako voda a tím se setkání zakončilo. Všichni dostali biskupské požehnání, zamířili na oběd, sbalili si a utíkali na vlak, aby mohli povídat svým kamarádům, jak si užili víkend.

„Bylo to supr,“ řekl doma mamince malý Pěťa a předal jí malý dárek k svátku maminek, který pro ni na setkání dostal.

Vojta a Pája

KLÁŠTERFEST 4 aneb JAK JSEM OPĚT PŘIŠLA O PRASE

Letošní, již čtvrtý ročník kutnohorského Klášterfestu, jsem si nemohla nechat ujít. Důvodů by se našlo hned několik. Zprvte tam hrálo ještě víc úžasných kapel než loni. Za druhé už nevímkolikátým rokem zpívám s KuKuKaKou, která tam každoročně vystupuje. A za třetí jsem byla požádána, abych tvořila součást širokospektrého programu a dělala (nebo se spíš pokoušela dělat) bodypainting.

Program začal (skoro) přesně v poledne. Zahájil ho moderátor Radek a pár slov pronesl i P. Pavel Tobek. Jako první již tradičně vystoupila KuKuKaKa se svým mírně obměněným repertoárem. Hned poté se na pódiu objevil prorok - tedy vlastně Prorock z Prahy. Byť hráli před zatím nepřilíš početným publikem, drželi se statečně a hráli skvěle. Stejně jako všichni po nich, kterým postupně obecenstvo rostlo a rostlo. Jmenovitě se o další hudební program Klášterfestu staraly kapely Houby s Woctem, Blabovy stromy, Koza na útesu, Pepa Nos, Studená Sprcha, Traband, Šatlava a Maybe different.

Během odpoledne byl otevřený stánek se šperky, které vyrobili (nejen) studenti místního církevního gymnázia. Své místo zaujala i profesionální kadeřnice ze studia Formé, která zdarma upravovala účesy návštěvníkům festivalu. Hned vedle ní se usídlil náš bodypainting a jen o kousek dál tzv. „čajkolo“ z kutnohorské Dobré čajovny. Zkrátka odpolední idylka v celé své kráse. Užívali si to všichni, troufám si říct, že hlavně rodiče. Jejich děti totiž nezlobily je, ale ty dobrodince, kteří se o ně starali v dětském koutku.

Nebe bylo vymodleně modré a sluníčko pražilo „ostošest“. Proto jsme se s bodypaintingem přestěhovali do stínu a při tvoření poslouchali famózní výkony dalších kapel. Podporovat je před pódiem nám ale nebylo dopřáno. Neustále k nám přicházela nová a nová škvřnata, která byla pomalovaná téměř celá, přesto si ale přála ještě tady kytičku nebo motýlka nebo delfínka nebo srdíčko nebo tygříka nebo...

Chtěla bych poděkovat všem, kdo se jakýmkoliv způsobem podíleli na zdaru téhle velkolepé akce. Jsem moc ráda, že může existovat a doufám, že se už stala tradicí.

Stejně jako každý rok, i letos jsem zmeškala pečené prase. Že nevíte, jak se to dělá? To se tak dlouho rozmejšlíte a tak dlouho neodmítáte zakázky na bodypaintingování, že to prase prostě zmizí. Zmizí v žaludcích ostatních návštěvníků, a to definitivně. Je to smutné, ale je to tak. Alespoň mám ale pádný důvod k návštěvě dalšího ročníku Klášterfestu.

Lucka Teplá

Mariánský víkend cetiletých na Vesmíru

Den se se dnem sešel, byl pátek... a to je přece velký svátek a ještě k tomu květen, L.P. 2011. Nejen, že všichni poctivou prací povinní můžou říci „konečně zase pátek“, ale můžou nasednout na své oře (rozuměj autobus, vlak nebo auto) a jet na místo velmi blízké Našemu Pánu... Vesmír. Všichni týmáci na nás již netrpělivě čekali a přivítali nás skutečně srdečně. Poté, co jsme byli zapsáni do Vesmírné databáze, přišla chvíle večere, odpočinku a seznamování. Věděli jste, že v databázi mají již cca 3.500 mladých lidí?? ☺ (tuhle informaci jsem zjistil, když se mi podařilo úspěšně hacknout do jejich systému ☺) Takže toto místo je skutečně pozeňnané a láká lidi všech věkových kategorií, i ty dříve narozené, pro které byl tento víkend jako stvořený. Seznamování bylo vskutku „vypečené“ - nejprve jsme dostali za úkol napichovat na špejle jakési polystyrenové kuličky ve dvou barvách... samozřejmě zde tvořivost zapracovala, a tak většina lidí použila mnoho kuliček. Poté jsme byli informováni, že „co kulička, to jedna osobní informace“. Nemusím dále rozvádět... ☺ Večer či již noc jsme zakončili úžasnou mší v nedalekém v kostele sv. Matouše, který v sobě ukrývá tajuplnou a nelehkou minulost a v noci má opravdu jedinečnou atmosféru. Kdo ještě nezažil, přichází o hodně...

Sobota utekla jako voda. Vydali jsme se na výlet do Rokole spolu s našimi čtyřkolovými kamarády, které jsme ustájili ve vesničce Bystrá, abychom ušli alespoň 4600 kroků do Rokole (= 3 km). Zde jsme spolu se Schöenstattským hnutím, které v ten den zrovna slavilo výročí, prožili slavnou mší. Do té doby jsme si mysleli, že slovo „liga“ patří jen do fotbalu... ale je to omyl! ☺ Například toto hnutí má ligu rodin, ligu dětí, ligu kněží... Ti, kdo měli štěstí a na místě zůstali, mohli po mši ochutnat mnoho dobrot - zákusků, koláčů a dobrého moku, kterými hostily zdejší sestry. Odpoledne po návratu z Rokole jsme prožili kulturní akci ve farním kostele sv. M. Magdalény. Byl to pěkný houslový koncert od A. Vivaldiho - Čtvero ročních období. Jestli si myslíte, že pro dokonalý koncertní zážitek potřebujete celé koncertní těleso s mnoha účinkujícími, tak jste na omylu. Nám vystačil jeden houslista a „zbytek“ dohrál full-playback.

Večer jsme krásně zakončili u táboráku s povídáním resp. posloucháním našeho hosta pana faráře Mons. Josefa Suchára z Neratova, který nám vyprávěl o mariánské úctě a spiritualitě. Noc byla jako obvykle v duchu „pravdy“, tj. čajovna a povídání nad tématy, které člověka povzbudí a potěší. Někteří hráli „hazardního“ pokera o tunu sirek (snad to na Vesmíru nezjistili) a nebo si udělali pohodu sobě vlastní ... ☺ Víkend byl zakončený nedělí v tradičním sledu - budíček, snídaně, mše ve farním kostele, oběd a po něm posezení s káfičkem a sušenkami na sluníčku. Všem, co tam byli, patří velké díky za dobře prožitý víkend a komu je alespoň trochu nad dvacet, tak na podzimním setkání nesmí chybět.

David a Magda

Maria Emmaus Voce v ČR

Ve dnech 19. - 25. 5. 2011 navštívila Českou republiku Maria Emmaus Voce, jednoduše Emmaus. Tato již v podstatě babička je vitální a energickou současnou prezidentkou Hnutí fokoláre. K nám dorazila přímo ze své návštěvy v Rusku. Pátek strávila prohlídkou Prahy a návštěvou pana arcibiskupa Duky, sobotu setkáním se členy Hnutí fokoláre i širokou veřejností, neděli setkání s mládeží, pondělí s fokolaríny a fokolarinkami, úterý s kněžími. Nás určitě nejvíce zaujme setkání s mládeží, které pod názvem „Na cestě“ společně proběhlo v sobotu a neděli v pražské VINOŘI. Sešli jsme se už v sobotu večer nad velkým táborákem. Večer jsme zakončili modlitbou v místním kostele. V sobotu už začal den zkušenostmi mladých žijících ve spiritualitě Hnutí fokoláre a hned po tom vystoupila Emmaus. Vyprávěla nám společně s Giancarlem, spoluprezidentem hnutí, svou životní historii. Potom byl prostor pro otázky, zaměřené obecně, i ty soukromější. Po obědě stráveném venku v trávě byl prostor na siestu. Odpoledne jsme se sešli opět v sále, abychom se seznámili s dalšími plánovanými akcemi nebo projekty, jako je Summerjob, Genfest nebo Silní bez násilí. Krásný den jsme zakončili společnou mší svatou. Poté byl ještě prostor pro úklid a odpolední kávu.

Pro mě osobně to byl víkend po náročném školním týdnu, kdy jsem se rozhodla školu na chvíli vypustit z hlavy, a načerpat vše, co bude možné... a málo toho nebylo! Spousta rad do života duchovního i toho praktického, noví přátelé... Ted' to jen všechno uvést do reality ☺!

Lída Seidlová

Bít či nebít

● OtaZníky života ●

Proč je dobré přijmout křest Duchem svatým

Když Ježíš ráno prvního dne po sobotě vstal, zjevil se nejprve Marii z Magdaly, z níž kdysi vyhnal sedm démonů. Marek 16,9

V Tolkienově *Pánu prstenů* je postava starého, chřadnoucího krále, kterému vlévá do srdce jed špatný rádce. Přijde však bílý čaroděj a zrádce zapudí, král ožive, vlasy ztratí šediny a očím se vrátí lesk. Jaká hloubka je v tomto příběhu, jsem poznal teprve po *křtu Duchem*. (Nejde o nové biřmování ani další svátost, spíše o uvolnění vši duchovní energie, jíž jsme dosud nastřádali. Má formu přímluvné modlitby vkládání rukou.) Najednou mi spadly klapky z očí a já poznal Boha - asi jako učedníci na cestě do Emauz. Žalmy, které jsem celý život slýchal pod nánosy kadidla a rouch a které mi chodily jedním uchem

dovnitř a druhým ven, mi najednou promluví do srdce - každý žal, každé proctví bylo najednou o mně, naprosto přesně popisovalo můj život.

Jistě, přijal jsem křest i *biřmování*, mám své přirozené dary, nadání. Avšak předtím to byly pouze nespojité body - nyní se milost stala řekou, nekončícím proudem, všechny mé přirozené schopnosti se pročistily, zazvonily jasným tónem bez jakékoli falše. Na nic už jsem si totiž nehrál, byl jsem dokonale sám sebou. Byl jsem neopakovatelný. O milost si však musíme říct sami, Bůh nám ji nedá, když nechceme. A jako vždycky v církvi, neobejdeme se ani tentokrát bez přímluvné modlitby druhých lidí. Sami si Ducha nevydyndáme, zůstali bychom totiž pyšní. Křesťané často nechápou vlastní Bibli včetně mě právě proto, že o tolik převyšuje jejich chápání! Představujeme si vyhnání sedmi démonů z Máří Magdalény jak v americkém filmu a nechápeme, že Ježíš ji proměnil zevnitř.

Proč se křesťan bojí být mystikem

Je to tvá zkáza, Izraeli, že jsi proti mně, proti své pomoci. Ozeáš 13,9

Křesťané slyšící poprvé o křtu v Duchu se pravděpodobně začnou ošivat. Připadá jim to trochu předstírané, podivné, exotické, zkratka pro exoty. Kdyby si někdy otevřeli Bibli, zjistili by, na kolika místech najdou o tom proroctví. Tři papeži (a ne ledajáci) po sobě vyjádřili podporu *charismatické obnově*: budeme papežštější než papež? Sám jsem měl podobný strach: že dostanu stigmata, budu mít zjevení, která mě k smrti vyděsí. Byl jsem trouba. Nic takového se nestalo, a přece jsem se takovým malým mystikem stal. Síla Ducha není v dramatickosti, ale ve vnitřní hloubce, v klidném usebrání, asi jako když se odnaučíme kouřit: plet' se pročistí a zuby zbělají.

Bůh ví, že kdyby vlil do člověka celou svou sílu, roztrhal by ho. Nalije tedy jen tolik vody, jak velkou dutinu vidí. Dutiny jsou místem, kde jsme se už ve své slabosti přijali. Tam, kde jsme vyplněni jen sami sebou, svojí domnělou silou, Bůh před naší svobodou kapituluje. Musíme prorazit otvor v ledu. Jedno, že je malý, naše nitro se už bude moci nadechnout čerstvého vzduchu a postupně se naučíme dýchat tak, aby se otvor postupně zvětšoval. Nemusíme se také bát, že přijdeme o svou identitu, o sama sebe, že s Bohem splyneme. Bůh nic takového nechce, stvořil nás jako osoby - naopak chce naši jedinečnost zvýraznit, vykoupit. Držíme tvar - asi jako když je oprýskaná zeď a znovu se nahodí. Mohu vyznat, že před obnovou bych tuto knížku nikdy nebyl napsal. Nyní mi prsty běhají po klávesnici v nikdy netušené inspiraci. Mystika v nás objeví skryté síly, které v nás už byly, ale které dosud neužitečně dřímaly a nemohly posloužit druhým na jejich cestě za vodou.

(Z knihy Všechno, co jste chtěli vědět o Bohu, a báli jste se zeptat)

NAŠE DIECÉZE

Diecéze ve 20. století

Převzít episkopát po významné osobnosti, jako byl Edvard Jan Nepomuk Brynych, nebylo vůbec jednoduché. Josef Doubrava však rozhodně nezklamal. Měl jiné zájmy, ale navázal i na aktivity svého předchůdce.

Josef Doubrava se narodil 29. 2. 1852 v Mníšku pod Brdy a byl tak knězem pražské arcidiecéze. Jako student nijak zvlášť nevynikal, ale v žádném případě se nejednalo o „ulejváka“. Právě naopak: píle a pečlivost byly jeho ctností. Maturitní zkoušku úspěšně složil z náboženství, latinského a řeckého jazyka. Samé výborné to však nebyly. Další kroky pak směřoval na pražskou bohosloveckou fakultu. V roce 1876 přijal kněžské svěcení a během své pastorační činnosti v Petrovicích u Sedlčan úspěšně pokračoval ve studiu. V roce 1883 byl promován na doktora teologie. Od následujícího roku již pravidelně přednášel na bohoslovecké fakultě církevní právo. Když byl v roce 1891 jmenován prezidentem České křesťanské akademie, ztratila fakulta velkého znalce kanonického práva.

Biskupská konsekrace proběhla 29. 6. 1903 v katedrále sv. Víta v Praze a k intronizaci došlo 12. 7. téhož roku. Již od počátku se jevil Josef Doubrava jako velmi přátelský a vstřícný člověk. Pastorační činnost v diecézi podpořil návrat jezuitů v roce 1905 do Hradce Králové a také katolické sjezdy. Zvláště úspěšný byl sjezd v roce 1909, kterému předcházela pastyřský list „Nemlčte, a nebojte se vydat pravdě svědectví“, kterým vyzývá k aktivnímu projevení živé víry.

... „Proto milení diecesáni, nemlčte, kdekoli právo máte se ozvatí. Nemlčte, katoličtí manželé a rodičové, ve svých rodinách: Položte meze zásadám, jež uvolňují posvátný svazek manželský, podrývají štěstí rodinné, znesnadňují ba zne-možňují výchovu dítek v ctnosti a bázni Boží.

Nemlčte, katoličtí sousedé, v obcích, kde nešetří se jak po právu sluší, vašeho katolického přesvědčení. Nemlčte věrní katolíci, ve schůzích, na nichž lžemi tisíckrát otrěpanými, tisíckrát vyvrácenými vždy na novo hanobí se posvátné pravdy a zoustouzí se vaše katolické smýšlení.“...

Biskup Josef Doubrava byl však především milovníkem umění. Korepondoval s mnoha významnými soudobými malíři, hudebníky, architekty. Namátkou je třeba zmínit Maxe Švabinského, Antonína Slavíčka, ale především profesora architektury Josefa Fantu, který byl také osobním přítelem tohoto biskupa. Vždyť Josef Doubrava mu neváhal svěřit své poslední pořízení. Záchraně památek biskup Josef věnoval neobvyklou starost. Hned několikrát do roka vycházely v úředních věstnicích pokyny, jak se má pečovat o obrazy, sochy či stavby či kontakty na doporučené architekty nebo zednické mistry. Průběžně byla prováděna evidence památek, na jejímž základě se prováděly opravy. Doba první světové války byla již poznamenána pokračující nemocí Josefa Doubravy. Jeho vyjádření v této době byla zcela pochopitelně loajální k monarchii, ale také s touhou po míru. Intervenoval však ve prospěch politických vězňů, např. Karla Kramáře. Když pražský arcibiskup Pavel Huyn resignoval na svou funkci v listopadu 1918 z politických důvodů, a to na žádost papeže Benedikta XV., byl jmenován Josef Doubrava administrátorem pražské arcidiecéze. Dne 8. 3. 1920 si Josef Doubrava vybral Karla Kašpara jako svého pomocného biskupa. Když v únoru roku 1921 zemřel Josef Doubrava, byl pomocný biskup Karel nejprve zvolen kapitulním vikářem. Posléze byl Karel Kašpar jmenován biskupem sídelním. Josef Doubrava je pochován na poučovském hřbitově v Hradci Králové.

Karel Boromejský Kašpar, jedenadvacátý biskup královéhradecký, se narodil v Mirošově u Rokycan 16. 5. 1870. Jakožto nadaný student byl vybrán jako vhodný pro studia v Římě. Ty úspěšně absolvoval a v roce kněžského svěcení dosáhl i na doktorát z teologie (1893). Po bohosloveckých studiích nejprve působil jako spirituál Strakovy akademie v Praze a od roku 1907 jako kanovník metropolitní kapituly u sv. Víta. Patřil mezi významné znalce církevního práva a také liturgie. Jako sídelní biskup navazoval především na činnost a aktivity Edvarda Brynychy. Především zavedl do diecéze Katolickou akci, jejíž aktivity napomohly k návratu mnoha odpadlíků, především z nově vzniklé Československé církve. Podporoval i další spolkovou činnost katolíků, zvláště vyzdvihoval tělovýchovnou jednotu Orel. Nezapomínal však ani na duchovní potřeby svých diecézánů, kdy se staral, aby pravidelně probíhaly ve farnost duchovní obnovy a misie. Rozvoji duchovního života v oblasti Krkonoš měli také pomoci Pallotini, kteří se usadili v roce 1923 v Trutnově.

V životě Karla Kašpara však nelze opomenout poutnické cesty, které vykonal. Hned v roce 1921 vedl poutníky do Říma, na totéž místo zamířil jako putník i v roce 1925, na svatořečení blahoslavené Terezie z Lisieux. Do Říma se vydal i v roce 1929, kdy se světila kolej pro československé bohoslovce, Nepomucenum (dříve „Bohemicum“).

Připravil Mgr. Martin Rehtorik

V poslední době došlo v některých vikariátech diecéze k výměně zástupců pro mládež. Poprosili jsme je o krátké představení.

Jana Fáberová

VIKARIÁT: Žamberk

BYDLIŠTĚ: Jablonné nad Orlicí

ŠKOLA: studentka, Brno Masarykova univerzita, Angličtina + Tělesná výchova

VĚK: 21

UDĚLÁTE MI RADOST: když se budete usmívat na všechny strany a když místo sezení na kompu přijdete na nějakou vikariátní akci.

1. ČÍM BY TVŮJ VIKARIÁT MOHL INSPIROVAT OSTATNÍ VIKARIÁTY?

Různorodostí akcí, nadšením, jsme malí, ale šikovní 😊

2. CO OČEKÁVÁŠ OD NOVÉHO BISKUPA JANA VOKÁLA?

Doufám, že pro nás bude dobrým pastýřem a dobrým „nakopnutím“ do života s Kristem.

Marie Cvikýřová

VIKARIÁT: Náchod

BYDLIŠTĚ: Broumov

ŠKOLA: gymnázium

VĚK: 18

UDĚLÁTE MI RADOST: úsměvem nebo smysluplným rozhovorem.

1. ČÍM BY TVŮJ VIKARIÁT MOHL INSPIROVAT OSTATNÍ VIKARIÁTY?

Nemám dokonalý nadhled nad všemi vikariáty, abych to mohla dobře posoudit, ale myslím si, že náš vikariát má ohromný potenciál, jelikož tu máme spousty šikovných, ochotných a sympatických mladých lidí, kteří chtějí žít svou víru naplno. Náchodsko má rozhodně co nabídnout.

2. CO OČEKÁVÁŠ OD NOVÉHO BISKUPA JANA VOKÁLA?

Od našeho nového biskupa očekávám, že bude sám sebou a nechá se vést vůlí Boží. Myslím, že to teď musí mít hodně těžké i bez našich nároků. Nemám ráda předsudky a se svými názory nespěchám. Viděla jsem ho jen jednou v životě a podle toho opravdu nemohu nic usoudit. Vždyť kdo zná vůli Boží pro svůj život, natož pro život jiného člověka? Věřím, že náš nový biskup udělá vše, co bude v jeho silách a vnese do naší diecéze něco ze sebe.

Anička Hanušová

VIKARIÁT: Hradec Králové

BYDLIŠTĚ: Hradec Králové

ŠKOLA: Gymnázium Boženy Němcové

VĚK: 16

UDĚLÁTE MI RADOST: když se na mě usmějete ☺

1. ČÍM BY TVŮJ VIKARIÁT MOHL INSPIROVAT OSTATNÍ VIKARIÁTY?

Nevím, jak to chodí v jiných vikariátech a v čem jsou jináci, ale na našem vikariátu se mi třeba líbí, že spolu držíme nejen na vikariátkách, ale i mimo ně. Společně trávíme některé akce o prázdninách, slavíme společně narozeniny, chodíme na koncerty...

2. CO OČEKÁVÁŠ OD NOVÉHO BISKUPA JANA VOKÁLA?

Nerada od někoho něco očekávám, protože to často přináší akorát zklamání. Přesto bych byla ráda, kdyby měl nový biskup zájem o mládež své diecéze a kdyby si na ni třeba udělal čas. Myslím, že je důležité, aby ji stále podporoval a modlil se za ni.

Maruška Blažičková

VIKARIÁT: Havlíčkův Brod

BYDLIŠTĚ: Přibyslav

ŠKOLA: VŠ Polytechnická Jihlava, obor: cestovní ruch

VĚK: 22

UDĚLÁTE MI RADOST: zeptejte se mě osobně ☺

1. ČÍM BY TVŮJ VIKARIÁT MOHL INSPIROVAT OSTATNÍ VIKARIÁTY?

Když nad tím tak uvažuji, tak třeba tím, že budeme (doufám) s Humpoleckým vikariátem pořádat společné vikariátka. ☺

2. CO OČEKÁVÁŠ OD NOVÉHO BISKUPA JANA VOKÁLA?

Doufám, že bude mít stejný přístup k mladým lidem, jako měl Dominik Duka ☺ a budu doufat, aby nás přijel navštívit do farnosti ☺.

Fronty ke svatému přijímání

Murphyho zákon o frontách ke svatému přijímání

Je-li front ke svatému přijímání více než jedna,
nejpomaleji bude postupovat právě ta,
do níž jste se zařadili vy,
a to nezávisle na její původní délce.

Nepustilův postřeh

Těsně před vámi se do ní totiž natlačí osmičlenná rodinka
nebo tři lavice dosud vyčkávajících katolíků,
kteří se nechtěli tlačit jako první, ale právě usoudili,
že pro dnešek už té pokory bylo dost.

Murphyho zákon o hostiích:

Je-li hostií méně než lidí přistupujících ve frontě
ke svatému přijímání, hostie dojdou přesně v okamžiku,
kdy jste na řadě.

Vydává Diecézní centrum pro mládež, Velké náměstí 32,

500 03 Hradec Králové, tel. 495063421, e-mail: dcm@diecezechk.cz

Toto číslo připravili: Zdiška Černochová, Lída Horáčková, Marie Adámková
a Jakub Klímeš.